

ITA

BÜLTEN BULLETIN

INFO-TÜRK AJANSI
INFO-TÜRK AGENCY
AGENTSCHAP INFO-TÜRK
AGENCE INFO TÜRK
INFO-TÜRK AGENTUR

TURKS COLLECTIEF VOOR UITGAVE EN VERSPREIDING
CH. MAURICE WISER PLEIN, 13/2 - 1040 BRUSSEL
TELEFOON: (32-2) 230 34 72 - WITTEL DEPOT 2198
REKENING VAN INFO-TÜRK: BBL 310-0148714-02

Maandblad
October 1980
Nederlands 11
Prijs 20 BF
Jaarabonnement
Benelux 200 BF
Elders 250 BF

Publikatie van onze artikels
toegelaten met de vermelding
Agentschap Info-Türk

FASCISTISCHE DICTATUUR "CONSTITUTIONEEL GEMAAKT"...

ANKARA (ITA) - De fascistische militaire junta die op 12 september '80 de wetgevende en uitvoerende macht greep, gaat verder met zijn "stabiliseringsprogramma", opgelegd door de NAVO en het IMF, en overschaduwde door arrestaties, mensenjachten en folteringen.

Terzelfdertijd gebruiken de generaals alle middelen om de wereldopinie te overtuigen dat de democratie steeds gerespecteerd en toegepast wordt in Turkije.

Zoals uitgelegd in het BULLETIN van september 1980 vormde het vijfledige "parlement" generaal Evren reeds een zogenaamde "burgerlijke regering", onder het voorzitterschap van een gepensioneerd admiraal, en gaf men zelfs een motie van vertrouwen in het kolossale gebouw van de ontbonden Nationale Vergadering.

De junta liet het hier niet bij en ondernam nieuwe stappen op weg naar de zogeheten "democratie". De 5 militaire bevelhebbers die handelen onder de naam "Nationale Veiligheidsraad", namen op 27 oktober 1980 een nieuwe wet aan die de fascistische militaire dictatuur "constitutioneel maakt".

Volgens de nieuwe wet blijft de Grondwet van 1961 van kracht, maar sommige artikels werden voor onbepaalde tijd opgeschort. De wetgevende en uitvoerende macht behoort bijvoorbeeld niet langer aan het verkozen Parlement en zijn regering maar aan de Nationale Veiligheidsraad en zijn marionetten-regering. Zodoende wordt een de facto-situatie grondwettelijk gemaakt.

Maar achter deze nieuwe bepaling zit een andere sinistere streek van de junta. Niettegenstaande het Parlement reeds ontbonden werd en de parlementaire regering omvergeworpen werd bleven de Constitutionele Bestuursorganen, zoals het Grondwetgevend Hof en de Raad van State intact. Indien de Grondwet nog steeds gerespecteerd werd, hadden alle wetten en decreten, afgevaardigd door het 5-ledige Parlement gecontroleerd moeten worden door deze opperste instellingen, en, indien ze niet verenigbaar waren met de principes van de Grondwet, had men ze moeten annuleren.

Om deze laatste overblijfselen van het democratische systeem te elimineren nam de militaire junta de bewuste wet aan en schortte alle constitutionele functies van de twee opperste organen op. Zodanig worden de vijf generaals de absolute heersers van Turkije en komt de wetgevende, uitvoerende en juridische macht terecht in hun bloeddorstige handen.

Nieuwe stappen naar stabilisatie van het gebied

De ontwikkelingen van de laatste maand tonen aan dat de militaire coup van 12 september een verdere stap was in de militaire escalatie in het bijzonder in Turkije en in het algemeen in het Midden-Oosten. De NAVO-maneuvers, met codenaam Anvil Express '80 werden op 1 oktober '80 uitgevoerd zonder moeilijkheden, en de militaire junta bewees dat alle anti-VS machten in Turkije onderdrukt waren voor bepaalde tijd. Gebruikmakend van deze stabiliteit bezocht Generaal Rogers, Commandant van de NAVO-troepen in Europa, Turkije tweemaal, op 7 en 18 oktober, en voerde hij gesprekken met generaal Evren. Terzelfdertijd bezocht de afgevaardigde premier, Turgut Ozal, Washington, en ontmoette hij hoge functionarissen van het IMF en de Wereldbank, evenals Zbigniew Brezinski, adviseur van President Carter.

Het onmiddellijk resultaat van deze contacten was de terugkeer van Griekenland naar de militaire organisatie van de NAVO.

Nadat de stabiliteit in Turkije verzekerd was zochten de VS een oplossing voor de problemementussen Griekenland en Turkije, zoals de kwestie Cyprus en de conflicten in de Egeïsche Zee en lucht-ruim. De soluties werden natuurlijk geformuleerd in het kader van de NAVO-plannen. Aangezien zij aangebracht werden door de opperbevelhebber van de NAVO, kregen de soluties de naam "Rogers Plan".

De Griekse terugkeer werd goedgekeurd door de pro-Amerikaanse meerderheid van het Griekse Parlement niettegenstaande de protesten van de oppositie. Wat het Turkse aandeel betreft verklaarde de pion-minister: "Door de terugkeer van Griekenland in de militaire structuur van de NAVO wordt de defensie-structuur van de NAVO versterkt, en het vacuum in de zuidflank wordt geëlimineerd. Onder de omstandigheden is de ontwikkeling gunstig voor Turkije."

Een ander gevolg van de stabilisatie in Turkije waren de belangrijke gesprekken in het kader van de aanvullende overeenkomst, verbonden met het Turks-Amerikaans Verdedigingssamenwerkingsakkoord. (Zie BULLETIN, september 1980). Het communiqué dat uitgegeven werd na de meeting van 17 oktober besloot: "De gesprekken die plaatsvonden in een vriendschappelijke sfeer gaven een duidelijke aanwijzing van de concrete verwachtingen voor de vooruitgang van de Turkse defensie-industrie door wederzijdse inspanningen, en de vooruitgang die in dit gebied gemaakt moet worden zou toedragen tot grotere samenwerking op bilateraal, evenals op multilateraal niveau, dit vooral in het kader van de NAVO-Alliantie."

De voornaamste winstmakers van de "vooruitgang van de Turkse defensie-industrie zullen zonder twijfel de legerofficieren en hun medewerkers zijn. Zoals eerder uitgelegd (BULLETIN september en juli-augustus '80) vormden zij een mammoet-financieringsholding, (het onderling Hulpfonds voor de Strijdkrachten - OYAK) en drie stichtingen ter versterking van Land-, Lucht- en Zeemacht.

In een artikel dat verscheen in het dagblad Cumhuriyet, na de coup (op 19/9/80) wordt medegedeeld dat "na de militaire overname de pogingen om een militair-industriëel complex te scheppen, met deelname van publieke en private sectoren, intensiever worden. Dit complex streeft de produktie van militaire apparatuur na, en de uitvoer van staal van hoge kwaliteit en integrale circuits."

GROOT KAPITAAL TEVREDEN MET HET MILITAIRE FASCISTISCHE REGIME.

Terwijl de economische adviseur van de militaire junta en de waarnemende eerste minister Turgut Ozal, Washington en Parijs bezocht, en de functionarissen van IMF en OECD inlichtte over de economische politiek van het nieuwe regime, drukten Turkse businessmensen hun tevredenheid uit over de economische besluiten van de Nationale Veiligheidsraad.

Aangezien de militaire junta beloofde om de economische stabilisatiemaatregelen van 24 januari '80, genomen door de afgezette eerste minister Demirel, verder te zetten en de "vertrouwde man" van de internationale kapitaalinstellingen in Turkije, Turgut Ozal zijn sleutelpositie behoudt, kunnen de internationale en lokale handelskringen er niet anders over denken.

Juist na de militaire staatsgreep publiceerde de "Financial Times" van 13/9/80 het volgende bericht van zijn correspondent uit Washington: "De onderhandelingen met het IMF en de Wereldbank werden gevoerd met een paar adviseurs van ex-premier Demirel, in het bijzonder met M. Turgut Ozal; de vice-secretaris. Het lot van M. Ozal zal een richtwijzer zijn voor de relaties van het IMF en de Wereldbank met Turkije."

M. Turgut Ozal behield zijn sleutelpositie, en een paar weken later, op 5 oktober 1980, verwelkomden de ambtenaren van het IMF en de Wereldbank hem in Washington.

Wat de lokale kapitalisten betreft, deze waren uiterst tevreden toen de chef van de junta, generaal Evren, opdracht gaf de produktie te verhogen en stakingen verbood. Mahmet Yazar, voorzitter van de Unie van de Kamers van Handel en Industrie beschreef het besluit om de stakingen op te schorten als "heel geschikt" en zei dat het systeem van collectieve overeenkomsten zou moeten herzien worden. Het behouden van Ozal op zijn post, met meer macht dan voorheen, werd ook goedgekeurd door de privé-sektor. ./.

KAPITALISTEN VAN TURKIJE VROEGEN EROM...

- 18/04/79: Top-kapitalist Vehbi Koc doet een oproep om een nieuwe machtige regering te vormen.
- 5/06/79: Kapitalist Sabanci: "De situatie wordt steeds slechter. We moeten een machtige regering installeren."
- 22/07/79: Kapitalist Rahmi Koc deelt mee dat het land een nieuwe machtige leiding wil.
- 20/09/79: De Turkse Industriëlen- en Handelaarsvereniging beschuldigt de vakbonden ervan een enorme economische en politieke macht verworven te hebben.
- 7/10/79: Kapitalist Selcuk Yasar vraagt om alle sociale wetten te veranderen.
- 11/11/79: De Raad van Vrije Ondernemingen vraagt politieke stabiliteit.
- 14/12/79: De Unie van de Kamers voor Handel en Industrie vraagt een strikte controle van de lonen.
- 7/01/80: Vehbi Koc, top-kapitalist van Turkije, vraagt de bevriezing van lonen en prijzen.
- 17/02/80: De Raad van Vrije Ondernemingen beweert dat verraders vroegen een dictatuur op te richten in Turkije.
- 8/04/80: De voorzitter van de Werkgeversunie vraagt een einde te maken aan ongecontroleerde loonstijgingen door wettelijke veranderingen.
- 11/09/80: De voorzitter van de Werkgeversunie vraagt de heroprichting van bijzondere Staatsveiligheidshoven.

Dankzij de economische maatregelen genomen door de opeenvolgende regeringen van Ecevit en Demirel, en onder druk van het IMF, steeg de globale winst van de 300 grootste Turkse firma's in 1979 tot 101,58%. Volgens de gegevens gepubliceerd door de Kamer van Industrie van Istanbul, bereikte de totale som van de winst van de 300 grootste firma's in 1979, 47.000 miljoen, terwijl ze 23.000 miljoen Lire bedroeg in 1978. Onder de meest winstgevendende firma's inde privé-sektor wordt de Turkse Glasindustrie, wiens vroegere directeur Sahap Kocatopcu nu Minister van Industrie is, beschouwd als de meest succesvolle.

Na de staatsgreep steeg de produktie binnen de maand met 90%, het is dan ook niet overdreven te schatten dat 1980 nog winstgevender zal zijn dan '79. Verder voorspelt M. Ozal een periode van vijf jaar voor de versterking van de Turkse industrie. Dit betekent dat de buitengewone maatregelen, om privé-sektor en hun medewerkers tevreden te stellen, nog minstens 5 jaar zullen duren. Om tot een acceleratie van buitenlandse deelname in het Turkse economische leven te komen, stichtten de vertegenwoordigers van de Turkse privé-sektor op 16 oktober 1980 een vereniging genaamd "Vereniging voor Coördinatie van Vreemd Kapitaal". Deze vereniging wil propaganda maken voor de voordelige natuurlijke bronnen en mankracht in Turkije.

Anderzijds bereidde de pion-regering nieuwe wetsontwerpen voor om alle sociale en economische rechten van de Arbeidersklasse te beperken, dit terwijl de vakbondsleiders en de vertegenwoordigers nog steeds in de militaire gevangenschappen zaten.

Toen de chef van de junta het bevel gaf de produktie te vergroten zei de voorzitter van de Kamer van Industrie van Istanbul: "We stellen een groot vertrouwen in generaal Evren."

Op 22 september '80 zei men tijdens de meeting van de Unie van Werkgevers van Metaalbewerkers dat "de arbeiders nu onder de invloed van de faktor angst zijn. We moeten hen oriënteren naar gematigde vakbonden." Op 26/9/80 maakte de Krijgswet-overheid van Istanbul bekend dat de slow-down aktie op het werk een misdaad is.

VERENIGDE PERS STELT PREMIER
OZAL VOOR

T. OZAL, het economisch brein achter de ex-regering Demirel en enige overlevende van de militaire overname, houdt nog steeds de teugels van Turkije's worstelende economie. Zijn bekwaamheid om in omloop te blijven is een krediet, zeggen waarnemers door zijn economische toverij en zijn politieke gekwiektheid. Ozal is elektrisch ingenieur en werkte gedurende 2½ jaar in de Wereldbank in Washington. Hij werd lid van de regering Demirel in '65. Hij zei "Ik maakte ze (de generaals) duidelijk dat dit de laatste kans is voor Turkije. De huidige fundering is niet sterk genoeg. Als deze maatregelen falen kunnen we Turkije verliezen. Misschien zal een verschillend systeem van toepassing worden in Turkije."

Later nam de Nationale Veiligheidsraad een nieuwe wet aan die de anciënniteits-compensatierechten van de arbeider beperkt, en begon men te werken aan andere projecten om de vakbondsvrijheid en het stakings- en collectieve onderhandelingsrecht te beperken. Er gaan tevens geruchten dat de wekelijkse arbeidsduur uitgebreid zou worden tot 56 uur i.p.v. 48 uur zoals nu. In een panelprogramma op de Turkse TV zei Ozal dat Turkije de buikriem wat moet aanhalen om een blijvende welvaart te bereiken. In hetzelfde programma zei de handelsmagnaat Sakip Sabanci: "We moeten ophouden bang te zijn voor vreemd kapitaal en eraan te denken als iets dat komt, uitbuit en gaat."

Terwijl alle obstakels uit de weg geruimd worden voor de privé-sektor en het vreemd kapitaal ondergaan de eigenlijke lonen en permanente daling. Volgens gegevens van het Instituut voor Sociale Voorzorg stegen de lonen met 31% tot 198 TL in mei '80 van 151 TL een jaar eerder. De prijsstijging in dezelfde periode bedroeg 114,5%. Prijsstijgingen hebben de toename van de gemiddelde lonen totaal weggespoeld en loonstijgingen blijven achter op prijsstijgingen. De prijsstijging van dit jaar, toegepast op de loonstijging brengt een gemiddeld eigenlijk loon naar voor van 92 TL ipv 151 TL. De totale daling van het eigenlijk loon over 10 jaar ('70-'79) bedraagt 39% en de recente daling in aanmerking genomen wordt deze proportie nog groter. Het verbod om te staken en te onderhandelen zal dit proces nog vergroten.

ESCALATIE VAN EEN LEIDER!

- 10 SEPT.1980:Het dagblad Hurriyet:"Het land wil een leider!"
 12 SEPT.1980:Generaal Evren greep de macht.De 5-ledige junta roept hem uit tot staatshoofd.
 17 SEPT.1980:Alle burgemeesters worden vervangen door legerofficieren
 18 SEPT.1980:Generaal Evren, die zich de Wetgevende Macht toeëigent installeert zich in het bureau van de voorzitter van het Parlement.
 24 SEPT.1980:Evren installeert zich in het presidentiële paleis.
 1 OKT.1980:Het 5-ledige Parlement geeft zijn vertrouwen aan de marionetten-regering van admiraal Ulusu.
 2 OKT.1980:De nieuwe "regering" beveelt alle staatsbedienden zichzelf op te sieren en verbied lange haren voor mannen en make-up, mini-rok en pantalon voor vrouwen in de staatsburelen.
 15 OKT.1980:Generaal Evren zei:"We zullen onze plicht doen tot dit land compleet schoongeveegd is."
 16 OKT.1980:Naast de titels "Chef van de Nationale Veiligheidsraad"; "chef van de Generale Staf", "Staatshoofd", krijgt Evren de toelating zich "Chef van de Opperste Militaire Raad" te noemen.
 27 OKT.1980:Het 5-ledige Parlement neemt een wet aan die de buitengewone macht van de veelvuldig betitelde generaal wettelijk maakt.

ENKELE OPMERKINGEN VAN EUROPESE INSTELLINGEN OVER DE VERKRACHTING
VAN DE MENSENRECHTEN IN TURKIJE.

=====

BRUSSEL (ITA) - Juist na de militaire coup in Turkije, n.a.v. de heftige protesten van democratische zijde tegen de fascistische militaire junta, begonnen Europese instellingen zoals de Europese Vergadering en de Raadgevende Vereniging van de Raad van Europa dit onderwerp te bespreken.

Op 18 september '80 nam de Europese Vergadering in Strasbourg een resolutie aan die het herstel van de vrijheden in Turkije eist, en werd een ander voorstel om de fascistische militaire junta te veroordelen geweigerd.

In de aangenomen resolutie doet de Europese Vergadering een beroep op de buitenlandse ministers van de Europese Gemeenschappen om de bevoegde comités van het Europese Parlement zo vlug mogelijk op de hoogte te brengen over de situatie in Turkije, over de gevolgen ervan voor het Verenigingsakkoord, en vraagt om stappen te ondernemen om de democratie te herstellen en vraagt een debat over de kwestie vóór eind november 1980.

In het kader van deze beslissing werd de meeting Turkije-EEG van de gezamenlijke parlementaire commissie, voorzien voor 22 oktober in Izmir, voor onbepaalde tijd uitgesteld, aangezien de vroegere status van de parlementairen niet meer bestaat na de ontbinding van het Parlement door de nieuwe militaire administratie.

De Ministerraad van de EEG verklaarde echter dat "men verheugt is over de garanties die de junta geeft, en dat de EEG blijft samenwerken met Turkije."

Het debat over Turkije, voorzien voor november, werd uitgesteld tot latere datum. Dit betekent dat de EEG-organen zich tolererend opstellen met betrekking tot het fascistisch militair regime in Turkije. Terwijl aan geen enkel punt, dat voorzien was in de resolutie van het Europese Parlement, voldaan werd, komen er iedere dag nieuwe anti-democratische beslissingen en praktijken naar voor in de pers.

De resolutie van het Europese Parlement luidt: "Het Europese Parlement eist dat dringende stappen ondernomen zouden worden teneinde het Turkse volk de politieke en vakbondrechten te garanderen in een democratisch kader; beklemtont het belang van de fysieke veiligheid van de gevangen genomen personen waaronder ook de Turkse leden van het EEG-Turks Gezamenlijk Comité dat handelt in het kader van Turkije's aansluiting bij de Gemeenschap; beschouwt dat het voortduren van niet-democratische toestanden in flagrante strijd zou zijn met verschillende expliciete verbintenissen, aangegaan bij overeenkomsten (Raad van Europa en de Europese Conventie van de Bescherming van de Rechten van de Mens, en de Fundamentele Vrijheden, Vereniging met de EEG onder het Ankara-akkoord); bevestigt dat het respecteren van internationaal erkende mensenrechten, zoals in de Europese Conventie, een essentiële voorwaarde is voor de dialoog met een Europese staat, geassocieerd met de EEG."

Laat ons, uitgaande van dit laatste punt, de huidige situatie van Turkije, geassocieerd lid van de EEG, onderzoeken :

1. GEEN TIJDELIJK REGIME, MAAR EEN FASCISTISCHE MILITAIRE DICTATUUR

Zoals eerder vermeld verkracht de 5-ledige junta openlijk alle normen van een democratisch regime: het Parlement is ontbonden, partijleiders en afgevaardigden gearresteerd, vakbonden en democratische organisaties zijn gesloten of hun activiteiten werden voor onbepaalde duur opgeschort, politieke partijen hebben niet langer hun democratische functies. Het Grondwetgevend Hof en de Raad van State werd de autoriteit ontnomen om wetgevende en uitvoerende functies uit te oefenen. Eén man, met de titels van "Staatshoofd", "Chef van de Nationale Veiligheidsraad", "Chef van de opperste militaire Raad" oefent persoonlijk autoriteit uit.

En deze absolute macht werd "constitutioneel gemaakt" vanaf 27 oktober.

De arrestatie van Alparslan Türkeş, chef van de extreem-rechtse Partij van Nationalistische Aktie (MHP) betekent niet dat de junta een anti-fascistisch karakter heeft. Zoals uitgelegd werd in vorige afleveringen van het BULLETIN werden Türkeş en zijn "grijze wolven" gebruikt om het politiek geweld op te voeren en zodanig een klimaat te scheppen voor een militaire interventie. Na hun taak volbracht te hebben worden Türkeş en zijn vrienden verstoten.

Het uiteindelijk project van de junta is het installeren van een autoritair regime met een president die buitengewone macht heeft aan het hoofd van de staat, en met twee centristische politieke partijen, die een knikkend Parlement vormen. Alle socialistische formaties zullen uitgesloten worden. Om tot dit punt te komen heeft de junta tenminste 5 jaar nodig, volgens hoofdadviseur Ozal.

2. RECHT OP LEVEN: Artikel 2 van de Europese Conventie van de Rechten van de Mens zegt: "Ieders recht op leven moet door de wet beschermd worden. Niemand mag opzettelijk van het leven beroofd worden."

Heel Turkije is nog onder het noodregime van de Krijgswet. De Veiligheidsdiensten mogen iedereen die ze verdenken "terrorist" te zijn, doodschieten. In één maand tijd werden meer dan 500 personen doodgeschoten in verschillende streken. Op 28 september '80, op één dag, werden 8 personen doodgeschoten door de militairen in Ordu en Mardin.

Het uitvoeren van doodstraffen wordt opnieuw toegepast door de junta. Vijf generaals beslissen nu of iemand tot de doodstraf veroordeeld wordt of niet. Op 8 oktober werden twee veroordeelde jongemannen, de linkse Necdet Adali en de rechtse Mustafa Pehlivanoglu in Ankara opgehangen. Dit werd gevolgd door de executie van een andere linkse jongeman, Serdar Soyergin, op 26 oktober '80. Er resten nog 50 doodstraffen goed te keuren door het "Parlement" van Evren.

Het recht op leven wordt ook verkracht door de folteraars van de junta in de politiecentra en kerkers. De politieke gevangenen worden brutaal gefolterd en gedood. (Voor verdere informatie over dit onderwerp, zie het andere artikel over Foltering.)

3. RECHT OP VRIJHEID: Artikel 5 van de Conventie zegt: "Niemand mag beroofd worden van zijn vrijheid tenzij overeenkomstig een procedure voorgeschreven door de wet."

De krijgswet autoriteiten kregen van de militaire junta toelating om het even wie tot een maand in hechtenis te nemen zonder arrestatiebevel. Dit wordt toegepast door het opmaken van zwarte lijsten en het organiseren van mensenjachten. De Algemene Secretaris van de Nationale Veiligheidsraad, generaal Haydar Saltik, onthulde dat sinds de coup 10.800 personen gevangen genomen werden, waarvan 746 veroordeeld werden. Anderzijds verkondigde het coördinatie-departement van de Krijgswet dat in dezelfde periode 1588 linkse activisten gevangen genomen werden, terwijl het aantal rechtse gevangen activisten slechts 437 bedroeg. Het exact aantal gevangenen wordt echter op meer dan 50.000 geschat. De militaire gevangenis die reeds voor de coup bestond werden aangevuld door de kazernes van Selimiye, Davutpasa, Maltepe, Alemdar, Samandira, Hasdal en Metris. Bovendien is er geen communicatie met de oostelijke gebieden van Turkije waar de Koerden leven, en het aantal arrestaties daar wordt hoger geschat dan in de westerse streken.

Naast degenen die officieel gevangen genomen werden zijn er ook mensen opgepakt onder het voorwendsel ze onder "bescherming van het leger" te plaatsen. Dit is in feite een andere versie van het beperken van de vrijheid. Alle gevangenen zijn verplicht hun haar volledig af te scheren en gevangenis kleren te dragen zoals indertijd in de concentratiekampen van Nazi-Duitsland. /.

Voor de vrouwelijke gevangenen werden speciale gevangnissen opgericht. Ze worden door de bewakers beledigd. De meerderheid van de vrouwen zijn industrie-arbeidsters die hun vakbond vertegenwoordigden in hun arbeidsplaats.

4. RECHT OP EERLIJK PROCES: Artikels 6 en 7 van de Conventie zeggen: "Iedereen heeft recht op een eerlijk en publiek verhoor binnen een redelijke tijd, door een onafhankelijk en onpartijdig tribunaal, door de wet opgericht."

Alle Turkse burgers die beschuldigd werden wegens hun politieke opinie of daden worden door krijgswet-tribunalen gedaagd, die onder de bevoegdheid van de junta staan. Volgens een nieuwe wijziging van de Noodtoestand-wet kunnen zelfs de leiders van politieke partijen door deze tribunalen veroordeeld worden, terwijl de Grondwet van 1961 bepaalt dat ze alleen gevonnist kunnen worden door het Grondwetgevend Hof, nog steeds in voege is. De junta is ook van plan om opnieuw buitengewone staatsveiligheidshoven op te richten, die eerder door het Grondwetgevend Hof niet-constitutioneel verklaard werden, na reactie van democratische zijde, 4 jaar geleden. Daarbij kunnen de militaire machthebbers om het even wie gevangenhouden zonder enige machtiging.

5. RECHT OP RESPECT VOOR PRIVAAT EN FAMILIELEVEN, HUIS EN CORRESPONDENTIE: Artikel 8 van de Conventie zegt: "Er mag geen tussenkomst zijn van een publieke overheid bij de uitoefening van dit recht..."

De communiqués van de junta gaven de Krijgswetoverheid toelating iedereen, overal, dag en nacht te fouilleren, de coorespondentie in te zien, post, telefoongesprekken en telex-communicaties te volgen. Speciale diensten werden opgericht om deze censuur uit te voeren.

6. VRIJHEID VAN GEDACHT, GEWETEN EN GELOOF: Artikel 9 van de Conventie zegt: "Iedereen heeft recht op vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst."

Tienduizenden worden gevangen gehouden wegens hun politieke opinie of hun opvattingen. Zelfs parlementairen en vakbondsleiders werden in kerkers geworpen. De leiders en vertegenwoordigers van de Nationale Heilspartij (NHP) zijn bijvoorbeeld nog steeds onder arrest wegens hun religieuze opvattingen.

7. VRIJHEID VAN EXPRESSIE: Artikel 10 van de Conventie zegt: "Dit recht omvat de vrijheid van opinie en het krijgen en verlenen van informatie en ideeën zonder tussenkomst van publieke autoriteiten."

Pers, radio en TV worden door de junta streng gecensureerd. Meer dan 50 progressieve nieuwsbladen, revues en publicaties werden reeds voor de coup verboden door de Krijgswet-overheid. Na 12 september werden nog 3 dagbladen meer gesloten.

8. VRIJHEID VAN VERENIGING EN VAKBOND: Artikel 11 van de Conventie zegt: "Iedereen heeft recht op vrijheid van vreedzame vereniging en op vrijheid van vereniging met anderen, inclusief het recht om vakbonden te vormen en zich erbij aan te sluiten om hun belangen te verdedigen."

-Het Parlement is ontbonden.

-Alle activiteiten van de politieke partijen zijn opgeschort. De leiders en afgevaardigden van de partijen werden door de militairen vervolgd. Zoals in het communiqué van het Europees Comité van de Eenheid voor Democratie staat (p.12) is de voorzitter van de Arbeiderspartij van Turkije (TIP), Behice Boran, 70 jaar oud, onder militaire bewaking ondanks het feit dat ze hartlijder is. De militaire aanklagers bereiden dossiers voor tegen alle progressieve partijen en democratische organisaties die door de junta opgedoekt werden.

-De Confederatie van Progressieve Vakbonden(DISK) werd gesloten op de eerste dag van het militaire regime en de leiders ervan, inclusief voorzitter Abdullah Bastürk, werden en zijn nog steeds opgesloten in militaire gevangenissen. Naast de gevangenneming van de vakbondsleiders arresteerden de militairen ook meer dan 5000 vakbondsafgevaardigden. Het stakingsrecht en de Collectieve Onderhandeling werden opgeschort, en tienduizenden arbeiders werden gedwongen te werken onder de dreiging van bajonetten.

-De vijftallige junta bereidt projecten voor om de wetten aangaande politieke partijen, organisaties en vakbonden te wijzigen.

-Door een nieuwe wet van de junta worden alle politieke partijen, vakbonden en organisaties die door de junta verboden werden, onder de administratieve autoriteit van waarnemers geplaatst.

-In een interview toegestaan aan de Verenigde Pers verklaarde de secretaris van de Nationale Veiligheidsraad, Generaal Haydar Saltik, dat zelfs indien het parlementair regime terugkeert, het mogelijk zal zijn dat Bülent Ecevit en Süleyman Demirel, respectievelijk voorzitter van de Republikeinse Volkspartij (CHP) en de Gerechtigheidspartij (AP) het recht ontnomen worden om deel te nemen aan politieke activiteiten.

9. EN FOLTERING...

Artikel 3 van de Europese Conventie van de Rechten van de Mens zegt: "Niemand zal aan foltering of onmenselijke of ontorende behandeling of straf onderworpen worden."

De meldingen over foltering waren zo aktueel tijdens de militaire repressie tussen '71 en '73 dat zelfs de Raad van Europa het voorstel tot uitsluiting van Turkije op zijn agenda zette, wegens de folterpraktijken. Maar na de terugkeer van de burgerregering in 1974 verdwenen de vermeldingen over foltering bijna volledig. Vier jaar later echter, na het uitroepen van de noodtoestand in 13 Turkse provincies, verschenen opnieuw berichten over foltering in de dagelijkse pers.

De vertegenwoordigers van twee internationale democratische organisaties, de Internationale Vereniging van Democratische Advokaten en de Wereldfederatie van Vakbonden bezochten Turkije tussen 31 maart en 4 april 1980 en berichtten:

"De getuigen, gekozen uit de kringen van vakbonden, journalisten, dokters, schrijvers, advokaten en verschillende personaliteiten leidden ons ertoe echt alarm te slaan in de internationale publieke opinie. De zending getuigt van het gevaar voor de vernietiging van de democratie in een stad onder de Krijgswet-Istanbul. Sinds november 1979 werden 46.000 mensen gearresteerd en gevangen gehouden, een belangrijk deel hiervan werd gefolterd..."

Later getuigden honderden mensen over de folterpraktijken en de dagbladen gaven details over hun beweringen. Niettegenstaande bleven de internationale instellingen voor Mensenrechten steeds ongeïnteresseerd.

Momenteel, na de coup van 12 september, namen de folterpraktijken steeds grotere afmetingen aan en vele mensen verloren het leven onder onmenselijke omstandigheden en folteringen.

ZELFMOORD OF FOLTERING... ZELFMOORD OF FOLTERING...

24 SEPTEMBER 1980 (Dagblad Hürriyet): "Een jonge gevangene wiens naam niet werd vrijgegeven zou zelfmoord gepleegd hebben in Bursa, door uit het raam van de 5de verdieping van het Hoofdkwartier van Politie te springen tijdens zijn ondervraging."

3 OKTOBER 1980 (Dagblad Cumhuriyet): Ahmet Veziroglu, juridisch raadgever van de Confederatie van Progressieve Vakbonden(DISK) zou zelfmoord gepleegd hebben door uit het raam van de 5de verdieping van het Hoofdkwartier van Politie te Bursa te springen.

8 OKTOBER(Dagblad Milliyet):Een politiek gevangene,Zeynel Abidin Ceylan werd gedood tijdens zijn ondervraging op de politieke afdeling van het Hoofdkwartier van Politie te Ankara op 26/9/80. Een medisch rapport verklaart dat hij brutaal geslagen was en onderworpen werd aan electro-shocks. Een hoofdopzichter van politie,Davut Haskiris, werd ervan beschuldigd de gevangene vermoord te hebben.

18 OKTOBER 1980(Dagblad Cumhuriyet):Politiek gevangene Hasan Asker Ozmen stierf eveneens in het ziekenhuis op 6/10/80, als gevolg van de folteringen waaraan hij onderworpen werd op de politieke afdeling van het Hoofdkwartier van Politie te Ankara. Een hoofdopzichter van politie,Enver Göktürk wordt van deze moord beschuldigd.

19 OKTOBER(dagblad Hürriyet):Ahmet Karlangac,één van de verdachten van de moord op ex-premier Nihat Erim, zou zelfmoord gepleegd hebben in het Hoofdbureel van Politie in Istanbul. De politie beweert dat de gevangene stierf toen hij zijn hoofd tegen de muren stootte.

EN EEN PAAR FEITEN UIT HET RAPPORT VAN AMNESTY INTERNATIONAL..

Toen deze feiten in de kranten verschenen werd in Londen een rapport van A.I. uitgegeven dat gebaseerd werd op de bevindingen van een missie van A.I. die Turkije een paar maand voor de coup bezocht. Naast vele gevallen van foltering vestigt A.I. ook de aandacht op volgende feiten:

- 1.Gedurende '77 en '78 ontving A.I. slechts een paar meldingen van foltering maar in de 2de helft van '79 steeg dit aantal, tegen mei 1980 werden de berichten zo frequent dat besloten werd een onderzoeksteam naar Turkije te sturen. Het is te zeggen,de folteringen namen toe na het uitroepen van de Krijgswet in zowat 20 Turkse provincies. Het bevestigt het feit dat de systematische foltering voor het eerst begon gedurende de periode van militaire repressie tussen '71 en '73.(Zie:Democratisch verzet van Turkije,Turkije op de pijnbank,Twee jaar onder militaire heerschappij,mei 1973)
- 2.De folteringen die gewoonlijk gebruikt worden zijn het slaan op de voetzolen,electro-shocks,het verbranden met sigaretten,gewelddadige aanvallen op alle lichaamsdelen en het inbrengen van politieknuppels in aars en vagina.
- 3.De foltering wordt niet alleen toegepast in de Hoofdkwartieren van Politie maar ook in de militaire kazernes en gevangenissen.
- 4.Vele politiek gevangenen werden tijdens de ondervraging door hun folteraars vermoord. Het rapport van A.I. geeft vele voorbeelden van deze manier van doden, en maakt duidelijk dat de zogenaamde "zelfmoord"-gevallen die in de gecensureerde pers verschenen ook in het licht van dit feit moeten opgevat worden:het doden van politieke gevangenen in politiecentra is een methode van liquidatie geworden!

DODEN ALS GEVOLG VAN FOLTERING TIJDENS DE NOODTOESTAND

Het rapport van Amnesty International vestigt de aandacht op tien doden die het resultaat zouden zijn van foltering in de eerste helft van 1980 :

1.Op 9 januari werden in de stad Kars,Oruc Korkmaz, zijn vrouw en zijn ouders uit hun huis gehaald door de politie met de bewering dat Oruc in het bezit was van een revolver. Ze werden allen geslagen en als gevolg hiervan stierf Oruc Korkmaz aan een hersenbloeding die veroorzaakt werd door het op het hoofd slaan met een hard voorwerp.

2.Hüseyin Karakas,een 21-jarige arbeider in het Hacettepe Universiteitshospitaal in Ankara, werd op 24/12/79 door de politie gevangen genomen toen hij politieke pamfletten uitdeelde.

Hij werd naar het Politiehoofdkwartier van Anafartalar gebracht, en later naar het tweede departement van het Hoofdkwartier waar men vaststelde dat er bloed uit zijn mond kwam. Dezelfde dag bracht men hem naar het Numune Hospitaal in Ankara waar hij 4 uur voor zijn dood aan een vriend vertelde: "De politie zal me doden. Verwittig om God's wil mijn familie". Hij stierf op 25/12 ten gevolge van ademhalings- en circulatiestoornissen. (...) De Juridische Medische Commissie verklaarde op 21 januari 1980 dat de oorzaak van zijn dood een hersenbloeding was, tengevolge van het slag op het hoofd die geen externe sporen naliet.

3. Het dagblad Demokrat rapporteerde op 2 maart '80 de dood van Remzi Yalvac, de vroegere president van de Vereniging van Postbeamten, tijdens zijn ondervraging in het Politiedepartement van Diyarbakir. Zijn moeder deed een beroep op de orde van advocaten van Diyarbakir, met de bewering dat het lichaam van haar zoon terugkwam in onherkenbare staat. De orde vroeg de militaire aanklager het graf van Remzi Yalvac te openen teneinde het lichaam door dokters te laten onderzoeken.

4. Op 21 maart '80 meldde de Demokrat een andere dode, in Adana deze keer. Recai Unal, een 20-jarige student werd door de politie aangehouden en werd een paar dagen ernstig gewond teruggevonden in de tuin tegenover zijn huis. Hij werd op het hoofd geslagen met een zwaar voorwerp en werd bewusteloos naar het hospitaal gebracht waar hij aan zijn letsels overleed.

5. Op 30 april '80 meldde de Demokrat dat 5 personen gearresteerd werden door de politie in Urfa, op verdenking lid te zijn van de Apocu-groep. Eén van hen, Aslan Badem, stierf in het politiebureau. De doodsoorzaak was echter niet bekend. De politie beweert dat hij stierf aan een hartaanval, maar zijn verwanten zeggen dat hij stierf tengevolge van foltering.

6. In een dokument aan de openbare aanklager, gedateerd op 14 april 1980 zegt Mesut Estuk, vader van politiek gevangene Recep Estik, het volgende: "Tijdens een fouillering door Krijgswet-troepen werd een revolver gevonden bij mijn zoon, Recep Estik. Hij werd eerst naar het Krijgswetbureau gebracht en werd daar onderworpen aan hevige foltering en slagen. Later werd hij doorgegeven aan het Politiebureau van Kucukkoy waar men hem opnieuw sloeg. Later werd zijn lijk teruggegeven onder het voorwendsel dat hij zelfmoord pleegde."

7. Yasar Gundoglu, afgevaardigde van de Vereniging van Energiearbeiders, in de Turkse elektriciteitsmaatschappij werd op 18 april 1980 door drie politieagenten van zijn werk in Ankara gehaald. Op 19 april om 14h30 brachten twee politiemannen hem naar het Hospitaal van Numune, waar hij kort daarop stierf. De dokters die de autopsie uitvoerden besloten dat "De dood van Yasar Gundoglu het gevolg was van een interne bloeding, van het hersenvlies. Twee onderhuidse hematomen hadden verband met de interne bloeding."

8. Osman Mehmet Onsoy, afgestudeerde aan de economische faculteit van de universiteit van Istanbul, werd gearresteerd op 5 mei '80. Een week later bracht men de vader naar het politiebureau, zogezegd om zijn zoon te zien, maar daar vroeg men hem zijn zoon te overtuigen om te bekennen dat hij betrokken was in een wapen-affaire. De vader weigerde. Op 17 mei bracht men Osman Mehmet Onsoy naar het militaire hospitaal van Haydarpasa waar hij op 22 mei stierf. De vader werd van zijn dood niet op de hoogte gesteld voor 26 mei, en het lichaam werd pas op 28 mei aan de familie teruggegeven. In een rapport van chirurg Cetin Ozeralp van het Hospitaal van Haydarpasa staat dat, toen Osman Mehmet Onsoy het hospitaal binnenkwam, hij wonden had van een week oud, waarschijnlijk veroorzaakt door scherpe voorwerpen.

9. Op 6 juni gaf Mehmet Kilicgavur zichzelf aan bij de Veiligheidsdiensten van Karaman toen hij vernam dat hij gezocht werd voor een bepaalde misdaad. Nadat de politie hem geslagen had bracht men hem naar het hospitaal, waar hij stierf en men als doodsoorzaak "zenuwinzinking" aanvoerde.

10. Mehmet Ali Karasoy werd door de politie gevangen genomen in Malatya op 14 juni. De volgende morgen kwam de politie zijn broer halen om hem te identificeren in het dodenhuis. Hij werd door de politie bedreigd en men dwong hem een verklaring te tekenen dat zijn broer ziek was. De familie deed een beroep op de Krijgswetoverheid op 15 juni, die een onderzoek instelden.

Enkele beëdigde verklaringen waaruit de bedoeling van de "zelfmoorden" blijkt :

BEKTAS KISA (Gevangene in de militaire gevangenis van Davutpasa- 20 mei 1980): "...Ze praatten onder elkaar toen één van hen zei: Laten we hem door het raam gooien ; en iemand anders zei: Laten we hem doodschieten en zeggen dat we schoten omdat hij trachtte te ontsnappen. "

UNAL KIZILKAYA: "Ze probeerden me bang te maken door een revolver op me te richten en te zeggen dat ze me zouden doodschieten en uit het raam van de 5de verdieping werpen."

HIKMET OZER: "Ze brachten me naar de plaats waar de politiewagen overvallen was en zeiden me te proberen om te ontsnappen. Ik wist dat het hun bedoeling was me dood te schieten, daarom weigerde ik en wegens het lawaai dat ik maakte veranderden ze van gedachte."

Voor verdere informatie:

Amnesty International, "Torture in Turkey", Londen, 1 pond.
 Democratisch Verzet van Turkije, "Turkije op de pijnbank, 1971-73", 174 blz., 100 BF, Info-Turk Agentschap, BULLETIN Mei 1980, Oktober 1977.

(De eerste publicatie kan men bestellen bij A.I., 8, Southampton Street, London WC2E 7HF, de andere bij het Info-Turk Agentschap.)

MORGEN_ZAL_HET_TE_LAAT_ZIJN!

Indien internationale organisaties en vooral de Europese instellingen zwijgend blijven toekijken op de situatie in Turkije zal de fascistische militaire dictatuur voordeel trekken uit deze tolerantie en zal men er in slagen een bloedig onderdrukkingsapparaat te installeren in dit zuidoostelijk lid van Europa.

Beetje bij beetje elimineren de generaals alle overblijfselen van grondwettelijk bestuur, liquideren zij alle progressieve, vaderlandslievende en democratische personen en leggen zij de basis van een "parlementair fascistisch regime" met een militaire fascistische dictator als de president van de republiek aan het hoofd van de Staat. De junta zal slechts twee centristische politieke partijen toelaten in het "democratie-spelletje". Zoals generaal Saltik verklaarde zullen zelfs de sociaal-demokraat Ecevit en de rechtse Demirel geen toelating krijgen om deel te nemen aan de politieke activiteiten. Zich bewust van dit gevaar zag Ecevit zich verplicht een einde te maken aan zijn zwijgen dat hij aanhield sinds de staatsgreep, en nam ontslag als voorzitter van de Republikeinse Volkspartij, (CHP) op grond van het feit dat er geen mogelijkheid meer zal bestaan om het recht op politieke activiteiten uit te oefenen.

Wat betreft de voorzitter van de Arbeiderspartij van Turkije, Behice Boran, deze is nog steeds onder bewaking ondanks haar slechte gezondheidstoestand. M. Abdullah Bastürk, voorzitter van de Confederatie van Progressieve Vakbonden, en zijn kameraden zitten nog steeds in militaire gevangnissen.

Het Turkse en Koerdische Volk wordt opgesloten, gefolterd, geëxecuteerd en beroofd van alle fundamentele rechten. Nu is het de taak van alle mensenrechtenorganisaties onmiddellijk tussenbeide te komen in de ergerwordende situatie in Turkije. Wanneer deze anti-democratie voortduurt zou het regime van generaals onmiddellijk uit de Raad van Europa gestoten moeten worden en de relaties tussen Turkije en EEG verbroken.

Anders zal het morgen érg laat zijn!

+++++
VRIJHEID VOOR BEHICE BORAN!

Zoals bij alle gelijkaardige interventies draaide ook de fascistische staatsgreep van 12 september 1980 uit tegen de politieke organisaties en vakbonden van de arbeidersklasse en hun leiders.

Het voornaamste doel is, net zoals op 12 maart 1971, de Arbeiderspartij van Turkije en zijn voorzitter, Mw. Behice Boran.

De morgen van de staatsgreep hielden de "ordediensten" een raid op de zetel van de Partij, en in al zijn afdelingen in heel Turkije, demonteerden hun uithangborden, terwijl een andere groep B. Boran bewaakte in haar huis. Zo werd Boran, die haar hele leven wijdde aan de strijd van de arbeidersklasse van Turkije, beroofd van alle contact met de buitenwereld, ondanks het feit dat ze aan een hartziekte lijdt. Onder deze slechte condities verslechterde de toestand van Boran door gebrek aan medische zorg, en de fascistische junta was verplicht toe te stemmen om haar naar het hospitaal te brengen.

Terwijl de voornaamste verantwoordelijke voor de actuele toestand in Turkije, ex-premier Demirel, vrijgelaten werd, is de moedige leider in de strijd voor onafhankelijkheid, democratie en socialisme, Behice Boran, beroofd van haar vrijheid en haar leven is in gevaar; ook dit feit toont duidelijk het fascistische karakter van de junta.

Zij die haar in 1946 uit haar professoraat verbanden...

Zij die Boran in 1951 gevangenzetten als de leider van de vredesmach-
 ten van Turkije, en maakten dat haar enig kind het licht zag
 achter ijzeren tralies...

Zij die Boran opnieuw opsloten in 1971 toen ze veroordeeld werd tot
 15 jaar gevangenis...

En Zij die Boran laten veroordelen door militaire tribunalen onder
 de bedreiging van een gevangenisstraf tot 39 jaar lang...
 zijn dezelfde duistere vijanden van het volk en van de vrede.

Maar de verdrukking noch de tirannie kan de strijd stoppen van Behice Boran en haar Partij.

Want de Arbeiderspartij van Turkije leeft. Want de Arbeiderspartij van Turkije vecht!

De Europese Commissie van de Eenheid voor Democratie in Turkije roept alle democratische machten van de wereld op om hun solidariteit te betuigen met de Arbeiderspartij van Turkije en met Behice Boran!

LAAT ONS DE VRIJHEID VAN BEHICE BORAN EISEN!

Laten we allen samen overal roepen:

VRIJHEID VOOR BEHICE BORAN!

11 Oktober 1980
 EUROPESE COMMISSIE
 VAN DE EENHEID VOOR
 DEMOCRATIE IN TURKIJE

+++++

Een nieuwe anti-fascistische krant: **TEK CEPHE (EENHEIDSFRONT)**

BRUSSEL (ITA) - Naar aanleiding van het verbod om socialistische en anti-fascistische dag- en tijdsbladen te publiceren in Turkije begon de Europese Commissie van de Eenheid voor Democratie in Turkije (DIB-AK) een nieuwsblad uit te geven in de Turkse taal met het doel de stem van de arbeidersklasse en van alle democratische machten te verheffen tegen de fascistische militaire dictatuur.

De krant wordt "Emperyalizme, fasizme, tekelcilige ve sovenizme karsi TEK CEPHE" genoemd (EENHEIDSFRONT tegen imperialisme, fascisme, monopolie en chauvinisme).

De eerste uitgave van Oktober 1980 van "TEK CEPHE" bevat volgende artikels:

- De Arbeiderspartij van Turkije (TIP) leeft en strijdt: We zullen het fascisme verslaan!
- Vrijheid voor Behice Boran!
- Hier de politieke stabiliteit: terechtstellingen, gevangnissen, folteringen!
- De economische basis van 12 september werd vastgelegd op 24/1
- Een staatsgreep van de NAVO.
- De kapitalisten vroegen erom...
- Het antwoord van de jeugd aan de junta : Nee!
- Behice Boran en haar strijd.
- Waarom werden we verslagen? Hoe kunnen we verslaan?
- De fascistische staatsgreep viel eerst de vakbondsbeweging aan.
- Hoe noemt men een regime dat stakers verplicht het werk te hervatten onder de bedreiging van bajonetten?
- Europa is ook veranderd in een gevangenis voor de Turkse burgers door de verplichting van het visum, opgelegd door de Europese regeringen.
- Democratische machten beschuldigen de junta.
- De junta heeft een air van voldoening van de wetmaker te zijn.
- Türkes (fascistisch leider) in de gevangenis, maar zijn "grijze wolven" brengen een nieuwe boodschap: "Eerbare aanklagers"!

Correspondentieadres van TEK CEPHE: Postbus 1344-1000 Brussel, België
Prijs voor 24 nummers: 20 DM

Voor rekening van Telli-Kreissparkassa-Düsseldorf 102 29 70 - BLZ
301 502 00 - West-Duitsland.

NEEM EEN ABONNEMENT OP DE BULLETINS VAN INFO-TURK

INFO-TURK is een collectief van uitgave en informatie, gesticht en geleid door progressieve mensen uit Turkije in Europese landen. Sinds vier jaar worden maandelijks BULLETINS in 4 talen (engels, Duits, Frans, Nederlands) gepubliceerd, over de gebeurtenissen in Turkije, evenals pamfletten over socio-economische en politieke vraagstukken van dit land.

JAARLIJKS ABONNEMENT VOOR IEDERE TAAL:

200 BF voor Benelux
250 BF voor elders

U kan ook volgende publikaties bestellen:

VERZAMELING VAN 4 JAAR BULLETIN INFO-TURK	1500BF
BLOEDBAD IN ANKARA, WAAROM	45BF
RESOLUTIES VAN DE ARBEIDERSPARTIJ VAN TURKIJE ...	15BF
PROGRAMMA VAN DE WPT (frans)	45BF
TURKIJE EN DE HEDENDAAGSE WERELD	45BF
TURKIJE OP DE PIJNBANK-Democr. Verzet van Turkije.	100BF
POSTERS VAN VERZET	90BF
LIEDEREN EN GEDICHTEN (frans/turks)	30BF
NAZIM HIKMET OP 75 JAAR (frans/turks)	90BF

Te storten op rekening van :

INFO-TURK - Rekening BBL - 310-0148714-02 - BRUSSEL, BELGIE